

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. vi. Que mala p[ro]uenia[n]t n[ost]ris neglecto delectu militum: &
qualiter haroldus vale[n]ses subegerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Polícraticí de Curialiū nugis.

Que mala pueniāt nostris neglecto delectu militū : & qua
liter haroldus vualenses subegerit. Capitulum. VI.

Juuenalis.

Sed huius discipline vsus in disuetudinem abiit / aut
ex indulgentia longe securitatis aut irruēte mollicie
virorūq; aīos frangente luxuria: aut ignauiā iuuetus
tis / aut inertia ducū tēporis nostri. Quē enim inue
nies qui strēnue docere possit qđ ipse non didicit? Nūc patimur
lōge pacis mala / seuior armis luxuria incubuit: victiq; vlcisciē
orbē. Antiquos & modernas reuolue hystorias & plane iueni
es quia cōcussio populorum: armorū collisio: clades hominū &
plaga terribilis luxuriā semper aut comitatur aut sequit / ne lō
ge petātū exempla nīnicolimi britones irruūt & iam protēdūt
terminos suos: & egressi de cauernis suis latebrisq; siluarū pla
na occupant nobiliū pccenim videntibus ipsis impugnat / expu
gnant & diruūt: aut sibi retinent munitiōes eo qđ iuuet? nostra
que tecto gaudet & vmbri / nata fruges consumere: in lucē dor
miens scortationi honesta postponens officia: tota die insectās
voluptatem: cytharā / lyram & tympanū. & vocem organi in cō
uiuuiis magis agnoscit: qđ lituū aut tubā in castris. In qua aut nō
fuit aut errauit ducis electio / cessauit aut languit disciplina. Nā
si manū conserere oporteat: in armatura leui parū habent fidu
cie: in graui minimū alacritatis. Hac itaq; onerantur vt hostez
sequi nō possint: illa exanimant vt eā tāq; ad vulnus expositi ne
queant sustinere. Depopulantur illi fines nostros: dū iuuet? nos
tra instruit: & dū nobis miles armatur hostis euadit. Et (vt di
ci solet) dum canis musitat tutas latebras ingreditur lupus. Nō
est qui comprehendat abeuntem: aut insequatur hostem / eo qđ
impeditus nec sufficit: nec proficit aduersus expeditum. Ille tam
men non murorū fossarū ve petit presidia: sed locum qui militi
meo / sicut & sibi: & si non eque not? tamē accessibilis est Vtiq;
tutus est illi: quia miles meus non in propria stute / sed in presi
dio confidit armorum. Anglorum recens narrat historia qđ cū
britones irruptione facta angliam depopularētur: a piūssimo re
ge eduardo ad eos expugnandos missus est dux haroldus: vir
quidem armis strenuus & laudabilium openz fulgens ifignis
bus: & qui tam suam qđ suorum posset apud posteros gloriā dila
tare / nisi meritorū titulos nequitia patris imitās perfide psum
pto regno decoloraret. Cū ergo gentis cognosceret leuitatē / qđ si
pari certamine militiā eligēs expeditā / cū eis censuit cōgrediē
dū / leuē exercēs armaturā: pomat? incedens: fasciis pect? & pē

Proverbiū.

Anglorum
hystoria.
Edouard? rex
Harold? dux.

duro tectus torio: missilib⁹ eorū leua obiectans ancillia: & i eos contorquens nunc spicula/nunc mucronē exerēs: sic fugiētū ve stiguis iheribat vt p̄meret pede pes: & cuspide cuspis. & v̄nbo v̄mbone repelleret. Niuiū itaq; collē ingressus vastabat oīa: & expeditione in bienniū prorogata reges cepit: & capita eorū regi q̄ eū miserat p̄sentauit: & vsq; ad miserationē puulorū oēm masculū qui inueniri potuit interficiens in ore gladii pacauit p̄ uinciam. Legem statuit: vt quicūq; britonū exinde citra terminum quem eis prescripsit fossam scilicet offe cum telo inueniretur/ei ab officialibus regni manus dextera p̄scideret. Adeoq; virtute ducis tūc cōfecti sūt britōes: vt fere gēs tota deficere videret & ex indulgētia iā dicti regis mulieres eorū nupserūt anglis. Vides ne q̄tū electio ducis & exercitiū militie iuuetur? (p̄ferat?)

¶ Que sit conceptio sacramenti militaris: & q̄ sine eo militare non licet.

Capitulum. VII.

Verū tamen citra religionem sacramenti ex atiqua lege nemo militie cingulo donabatur. Nā sicut ap̄d iulium frontinum legitur lucio flacco & gayo varrone cōsulis milites primo iureiurādo facti sunt. Antea enim sacramēto tātūmodo a tribunis rogabant. Ceterū ipi in se coniuabant se fugere atq; formidinis causa nō abituros: neq; ex ordine recessuros: nisi teli petēdi: hostis ve feriēdi causa: aut ciuis seruandi. Et hoc dicebat militie sacramētum qd̄ & xp̄ianissimorū p̄ncipū auctoritate firmatur & vsu. Cōceptio vero iuramenti teste vegetio h̄mōi est. Iurant equidē milites p̄ deū & xp̄m eius & spiritū sanctū / & per maiestatem principis que fm̄ deū h̄māno generi diligēda est & colēda (Nā cū quis legitimus accipit p̄ncipatū tanq̄ presenti & corporali deo fidelis est ei p̄stāda deuotio: impēdēdus puigil famulatus. Deo enī vel priuat⁹ vel militis seruit: cū fideliter eū diligit qui deo regnat auctore) Iurant inq; se strēnue facturos oīa: que p̄ceperit p̄nceps: nūq; deserturos militiā: v̄l mortē recusaturos pro republica cuius p̄scripti sunt militie. Cū vero hoc p̄stiterint iusiurandū: cingulo militari donant & p̄uilegiis. Adeoq; obtinuit vt electio & sacramētum militē faceret: vt sine electione nemo cōscriberet: aut iuraret: sine iuramento nemo militis nomē aut officiū sortiret. In libro officiorū marcus tullius refert: qd̄ p̄pili⁹ impator tenebat p̄ uinciam in cui⁹ exercitu fili⁹ cathonis tiro/militabat Cū autē p̄pilio videret vnā dimittere legiones: cathonis quoq; filiū q̄ in ea de legiōe militabat dimisit. S; cū amore pugnādi i exercitu res

li. iij. c. f. i. p̄n.

Militie sacm

Pompilius.